

fondens Indtægter at kunne indbringe 5 500 000 Kr., saa at Ligningen kommer til at andrage ca. 2 Mill. Kr. Dette Forslag, som altsaa har fundet fuld Tilslutning indenfor Kommissionen, synes jeg, er et godt Grundlag. Men jeg vil i denne Forbindelse gøre den Bemærkning med Hensyn til Lønningsfondens Indtægter, at naar nu efter denne Lov Lønningsfonden skal udrede, hvad den kan, og Resten skal lignedes paa Menighederne, maa man ogsaa have Ret til at værne om Lønningsfondens Indtægter. Jeg vil gentage i Dag, hvad jeg har sagt et Par Gange før, at man ved tidligere Lovbestemmelser har beskaaret Lønningsfondens Indtægter, og hvis man ikke havde gjort det, kunde man være kommet til at ligne endnu mindre. Den første Gang, man beskaren den, var i Fjor ved Afløsningen af Arvefæsteafgifterne, og jeg tror, at de ogsaa beskæres ved Lovene om Len og Præstegaardsjorder. Hvis man ikke havde indsat Bestemmelsen om de 4½ pCt., men var gaaet op til 5 pCt. eller havde betalt Pengene til Lønningsfonden kontant, vilde der have været vundet ½ pCt. Jeg mener, det er fuldstændig berettiget, naar Menighederne skal betale, hvad der ikke er i Lønningsfonden, at man saa værner om denne, saa at Staten ikke kommer til at tage endnu mere deraf. Man maa værne om den, saa at det bliver saa lidt som muligt, der tages af dens Midler, men at Midlerne bliver dør, hvor de hører hjemme.

Jeg skal ikke saa sent paa Dagen trætte det høje Ting med ret mange Bemærkninger. Der er kun et Par Ting, jeg gerne vil omtale, først nogle Smaating og dernæst 2 Spørgsmaal, som har været Dissenspunkter i det andet høje Ting.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Ændring af Betaling for Udstedelse af Attester beklager jeg, at man ikke har fulgt Lønningskommissionens Forslag, som var stillet ganske vist ikke enstemmigt, men af Fler-tallet paa et enkelt Medlem nær, og hvorefter man skulde have Betaling for alle Attester. Jeg beklager det, ikke fordi jeg mener, at det i og for sig har noget videre at sige, men jeg forstaar ikke, hvorledes Folketingets Bestemmelse skal gennemføres i Praksis, nemlig at den første Attest skal gives gratis, for hver følgende Attest skal der betales 60 Øre. Der staar noget senere i Paragraffen, at man skal aflevere Attesten straks ved de kirkelige Handlinger eller umiddelbart efter. Jeg vil nu ikke haabe, at det bliver Coutume,

at Attesten leveres straks; det er lidet tiltalende efter et Bryllup eller en Barne-daab at faa Attesten stukket ud af Præsten; jeg haaber, at den kan faas senere; men hvis de omtalte Attester i Fremtiden udstedes gratis, hvorledes skal dette da overholdes? Hvorledes skal Præsterne føre Bøger over de Attester, der udstedes? Jeg tror ikke, at de Bøger føres grundigt nok, og jeg mener derfor, at den foreslaaede Ordning vil være upraktisk og uigennemførlig. Det vilde være naturligere at blive ved Lønningskommissionens Bestemmelse, at samtlige Attester som hidtil skulde betales.

I § 41 staar der, at Stiftsøvrighederne kan faa Forskud af Statskassen til Udbetaling af Lønningerne. Derom vilde jeg have henstillet, hvis den højtærede Finansminister havde været til Stede — men jeg vil bede den højtærede Kirkeminister lade det gaa videre —, at der sørges for, at disse Forskud betales hurtigere end de Forskud, Kommunerne skal have til Dækning af deres Udgifter; gaar det lige saa langsomt med Tilskuddene her, tror jeg, at Stiftsøvrigheden en skønne Dag vil staa uden Penge til at udbetale Lønningerne med. Af de Forskud, som Staten sidste Aar i Maj Maaned skulde udbetale til Kommunerne, har de i dette Øjeblik ikke faaet en eneste Øre udbetalt; gaar det lige saadan med Forskuddene til Stiftsøvrigheden, vil Præsterne derfor komme til at vente paa Løn i lange Tider, hvis Stiftsøvrigheden ikke er i Besiddelse af de fornødne Midler.

Tilbage har jeg kun de to Strids-spørgsmaal i Folketinget, som den ærede sidste Taler (Ejsing) berørte. Med Hensyn til Gavebestemmelsen kan jeg væsentlig henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede sidste Taler. Han oplæste af Præstelønningskommissionens Betænkning de Udtalelser, som faldt dør, og jeg kan bevidne, at det, der er anført, var Mening, og der var Enstemighed indenfor Lønningskommissionen derom. Man mente, at Præsterne skulde have Ret til ligesom andre at modtage Gaver, naar det ikke var for bestemte kirkelige Handlinger; det er det, der udtales i Betænkningen, og jeg skal tillade mig at oplæse det en Gang til: „For Tydeligheds Skyld skal vi endnu kun bemærke, at det, hvad formentlig allerede de i paagældende Paragraf benyttede Udtryk tilstrækkelig viser, ikke har været Mening med denne Bestemmelse at afskære Præsten fra enhver Modtagelse af Gaver, men han maa